

INFO

29. června
Slavnost sv. Petra a Pavla
Poutní mši sv. v 18.00 slouží
P. Józef Szeliga

KOSTEL SV. JANA
NEPOMUCKÉHO
ŠEMANOVICE
PRAVIDELNÝ POŘAD
BOHOSLUŽEB V ROCE 2010

13.06. - neděle v 15.00
05.07. - pondělí v 15.00
(slavnost sv. Cyrila a Metoděje)
15.08. - neděle v 15.00
(slavnost Nanebevzetí Panny Marie)
19.09. - neděle v 15.00
(slavnost zjevení Panny Marie
v La Salette)

Pravidelný pořad bohoslužeb v Mělníku a okolí

Neděle:

8.00 - kostel sv. Vavřince
na Pšovce
9.30 - kostel sv. Petra a Pavla
(Na Vyhlídce)
11.00 - kostel Narození Panny
Marie v Záboří
18.00 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

Úterý:

17.00 - kostel kapucínů
(nám. Míru)

Středa:

7.30 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

Čtvrtek:

7.30 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)

Pátek:

16.30 - kostel kapucínů
(nám. Míru) - adorace
nejsvětější svátosti

17.00 - mše sv.

Sobota:

7.30 - kostel sv. Ludmily
(Pražská ulice)
17.00 - kostel sv. Václava
ve Vysoké (mše
s nedělní platností)
První sobota v měsíci
18.00 - kostel sv. Vavřince
na Pšovce (mše sv.
s mariánskou pobožností)

Mělník

Pšovka

Záboří

Vysoká

Šemanovice

Medonosy

Přijetí do nebe

Jak se došlo k věrouce „nanebevzetí Panny Marie”? Ta byla na církevní dogma povýšena přece teprve v roce 1950. Český název svátku „Nanebevzetí Panny Marie” zní v jazyce církve „assumptio Mariae”, tj. přijetí Marie. Jen u Krista hovoříme o svátku „Nanebevstoupení Páně”, což má vyjadřovat, že se vlastní mocí vrátil tam, odkud vyšel. „Přijetí Marie” má ale vyjádřit, že Maria byla jako první člověk s tělem a duší přijata ke slávě Boží.

Také Maria sice (jako sám Kristus) prošla smrtí, ale smrt ji nemohla zadržet. Tak měla již předem, v co jsme vždy doufali: „vzkříšení těla a věčný život”.

V kostele ve Wittenberku dodnes visí na zdi velký obraz s přijetím a korunovací matky Boží. Nikdo se nad tímto obrazem ještě nepohoršoval. Toto je vedle svátku přijetí Marie, který se v církvi prokazatelně slaví od 5. století, jeden z mnoha důkazů, že přijetí Marie bylo od věků všeobecným přesvědčením víry v církvi. Dogma tedy nebylo zavedeno, aby byla přednesena nová věrouka. Je to přesně naopak: proto, že v to církev vždy věřila, nalezlo toto přesvědčení konečně pevnou formulaci.

Maria byla v průběhu dějin obdařena mnoha tituly: matka Boží, královna nebes, panna, zprostředkovatelka milostí, bolestná matka, vzor víry, pravzor a matka církve... Které označení Vás nejvíce oslovuje?

Proto nechť je připojena také výzva, kterou my katolíci směřujeme k Marii. První část je vyňata z evangelia a neopakuje nic jiného než pozdrav, kterým Marii poctil anděl a Alžběta (L 1,28,42). Druhá část je připojena církvi a prosí Marii o její mocnou přímluvu u Boha:

Bud zdráva, Maria, milostí zahrnutá, Pán s tebou.

Požehnaná jsi nade všechny ženy požehnaný plod tvého těla, Ježíš.

Svatá Maria, matko Boží, pros za nás hříšné, nyní i v hodinu smrti naší.

Svatí Cyril a Metoděj jsou kořeny Evropy

Bratři Cyril a Metoděj, apoštolé Slovanů a spolupatronů Evropy se narodili v Tesalonice v první polovině IX. století a vyrůstali v byzantské kultuře a odvážně přijali úkol evangelizovat slovanské národy Velké Moravy, v srdci Evropy.

Charakteristikou jejich apoštolátu byla především věrnost jak Římskému veleknězi, tak i patriarchovi Konstantinopole a respekt k tradicím a jazyku Slovanů. Vedl je hluboký smysl pro církev, která je jedna, svatá, všeobecná (katolická) a apoštolská, a Ježíšovo zvolání „...aby všichni jedno byli” (Jan 17, 11) bylo mottem jejich misijního působení. Kéž by jejich příklad a jejich přímluva pomohla křesťanům Východu a Západu obnovit plnou jednotu mezi sebou (srov. Apoštolský list: Slavorum apostoli, 13: AAS 77 [1995], 794-795).

Dědictví svatých Cyrila a Metoděje je cenné také z kulturního hlediska. Jejich dílo ve skutečnosti přispělo k založení společných křesťanských kořenů Evropy, kořenů, které svojí mízou prostoupily evropské dějiny a instituce.

Právě z toho důvodu bylo žádáno, aby v budoucí Evropské ústavě nechyběla zmínka tohoto společného dědictví Východu a Západu. Odkaz tohoto druhu nic neubere na oprávněné laické politických struktur (srov. Lumen Gentium, 36; Gaudium et Spes, 36, 76), ale naopak, pomůže uchovat evropský kontinent před dvojím nebezpečím ideologického laicismu z jedné strany a sektářského integralismu ze strany druhé.

Jednotni v hodnotách a pamětlivi vlastní minulosti, budou moci evropské národy naplno rozvinout svou úlohu v úsilí o spravedlnost a mír na celém světě.

Jan Pavel II.

Římskokatolická farnost Proboštství sv. Petra a Pavla v Mělníku

Na Vyhlídce 18, 276 01 Mělník, tel: 315 622 337; mobil: 731 402 963

Spravujeme též farnosti: Mělník - Pšovka, Záboří, Vysoká, Šemanovice, Medonosy.

Duchovní správu zabezpečují Misionáři Matky Boží z La Saletty: P. Jacek Zyzak, MS; P. Mirosław Mateńko, MS

Více o nás a o naší farnosti: www.saletini.cz

Na Vaše příspěvky do tohoto zpravodaje se těšíme na adrese: farnostmelnik@quick.cz, můžete je také osobně předat duchovním správcům.

SV. LUDMILA

FARNÍ ZPRAVODAJ
PRÁZDNINY 2010

K čemu nám slouží Slavnost Nanebevzetí Panny Marie ?

K čemu nám slouží tento svátek? Máme-li parafrázovat jeden výrok sv. Bernarda, tento svátek není pro Ni, ale pro nás. Proč? Povzbuzuje nás, abychom se nechali proměňovat Kristem už teď, abychom tak jednou zažili přetékající Boží slávu.

Sv. Bernard dále nabádá: „Vzchopme se už konečně, bratři, povstaňme s Kristem, usilujme o to, co pochází shůry, a myslíme na to. Vzhlížejme s touhou k těm, kteří touží po nás, spěchejme k těm, kteří nás očekávají, předložme přání svého srdce těm, kteří nás vyhlížejí. Přejme si nejen být ve společnosti svatých, ale mít i účast na jejich štěstí, a toužme-li po jejich přítomnosti, ucházejme se velmi horlivě také o to, abychom měli účast na jejich slávě. V této ctižádosti není nic zhoubného a vroucí touha po takové slávě není nic nebezpečného. A druhá touha, která nás naplňuje při slavení památky svatých, směřuje k tomu, aby se i nám ukázal Kristus, náš život, tak jako se ukázal jim, a abychom se také my s ním ukázali ve slávě.”

A tak, přestože nám nohy neslouží jako dřív, sluch, zrak, paměť nám slábnou - čekáme, že dostaneme nové tělo (nové nohy, ucho) - nebude to však návrat zpátky (do našich šestnácti let), ale život prozářený Boží přetékající slávou.

Angelo Scarano

Proměnění Páně

Událost Proměnění Páně se odehrála v době, kdy Ježíšovi učedníci pochopili, jak Ježíš dovrší své dílo: jeho sláva se zjeví ve zmrtvýchvstání, kterému bude ale předcházet utrpení a smrt. Bez těchto souvislostí nelze pochopit význam Proměnění pro život učedníků ani pro život křesťanů. Ježíš totiž volí za svědky této události ty, kdo budou svědky jeho smrtelné úzkosti: Petra, Jakuba a Jana.

Ti zažívají Ježíše v jeho Božské podobě a slyší hlas z nebe, který ho označuje jako milovaného Božího Syna a ukládá jim, aby ho poslouchali. Tato událost potvrzuje to, co jim Ježíš již zjevil: že otevře cestu do slávy přes utrpení, smrt a vzkříšení. Potvrzuje, že pro člověka, který Krista „poslouchá” (Mt 17,5), není utrpení a smrt posledním slovem, ale že se tak před člověkem otevírá trvalá a definitivní podoba proměněného a oslaveného života.

Každé skutečné setkání s Ježíšem je pro křesťana, který prochází nejrůznějšími těžkostmi a utrpeními, oporou víry, tak jako byla událost Proměnění pro učedníky.

Utrpení a smrt nemají poslední slovo!

Volný čas...

Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi, a já vás občerstvím. (Mt 11,28)

Jako Bůh „přestal sedmý den konat veškeré své stvořitelské dílo“ (Gn 2,2) a „odpočinul si“, tak i život člověka má rytmus práce a odpočinku. Volný čas přispívá k tomu, aby byla všem dána možnost mít dostatek klidu a času k rodinnému, kulturnímu, společenskému a náboženskému životu. Volný čas je vhodnou příležitostí k zamyšlení, mlčení, studiu a rozjímání. (Podle Katechismu - §2184, 2186)

Volný čas je především vnitřním stavem duše. Proto není problém naučit se odpočívat v každou chvíli svého života. Pravý odpočinek spočívá v pokoji srdce. Budeme-li hledat pokoj a odpočinek kdekoliv mimo své srdce - nenajdeme ho. V našem srdci nás očekává Bůh se svým pokojem a odpočinutím!

Doba dovolených a prázdnin je dobou, kterou nám Bůh dává právě k odpočinku. Je dobré se naučit odpočívat tak jako svatý Jan: na Ježíšově Srdci. Odpočívat, čili spočívat na Ježíšově Srdci, můžeme nejen v době modlitby, ale právě i mimo ni, ať o samotě či mezi lidmi, v rodině, na ulici, v metru, či na pracovišti.... Dovolena, prázdniny jsou vhodnou příležitostí pro vybočení ze zajatých kolejí a pro vnímání toho všeho, pro co už máme uzavřené oči.

Volný čas

Ve tváři dnešního člověka se usadilo neustálé napětí, protože je velmi přeceňována samotná práce, aktivita. Ale ne vždy to, co je nejnáročnější, nejtěžší, musí být to nejlepší. Vždyť přece, co konáme z lásky, je snadné! Za přecením námahy vězí zdráhání se přijmout něco darem, postoj, který říká, že nedůvěřuje všemu, co je snadné, postoj, že chceme vlastnit a mít jen to, co si sami vydobudeme a získáme svou námahou.

Dnes je také přeceněno to, co slouží jen k nějakému účelu, co je „užitečné“, to, co zajišťuje existenci. Proto je pro mnoho lidí volný čas něco nesmyslného, něco, co se nepatří a nesluší. Ale volný čas není jiný výraz pro zahálku, pohodlnost a lenost! Volný čas je protikladem přecenění práce, je ne - aktivitou. Je to stav, kdy se uvolníme a odevzdáme. Je to stav ne - usměrnění a ne - zaměření činnosti. Volný čas je stav otevřenosti duše.

Rozlišení mezi „přestávkou“ a „volným časem“

Smyslem přestávky je, že se zotavíme z práce kvůli práci. Je to článek řetězu pracovního dne. Smyslem volného času je, aby se člověk, i přes své specializované pracovní zaměření, které ho omezuje jen na určitou oblast, celkově realizoval jako Bohem stvořená bytost, která je zaměřena na celek, a aby si sám stále více rozuměl. Při pravém (aktivním) odpočinku člověk dělá něco proto, že ho to baví, že mu to připadá nádherné, ne proto, že je to nyní potřeba... Nejvyšší formou takové ne-účelné a krásné „činnosti“ je chvála Boží.

Několik rad pro zotavení

Aby se člověk opravdu celkově zotavil, je dobré dát odpočinout nejen tělu, ale umožnit zotavení a pokoj i duši.

1) Zotavení těla

Sám Ježíš se často odebral na „opuštěné místo“ do přírody, aby se zotavil. Neboj se proto s Ním vyjít ani ty! Nech se naplňovat rytmem přírody, rytmem deště, rytmem bublajícího potoka, rytmem rostoucích květin, rytmem putujícího slunce. Uvolněně naslouchej zvukům, ale i tichu přírody. Pozoruj větve stromu, žasni nad leskem kapky rosy... Zůstávej v klidu tak dlouho, dokud toto vše do sebe nepojmeš, a pak začni ve svém srdci děkovat Bohu za vše, co jsi objevil. Tak v přírodě zakusíš blízkost Toho, který toto vše utvořil. Jen v Jeho blízkosti si můžeš opravdu odpočinout a zotavit se.

2) Zotavení psychiky

Psychika člověka je nejvíce znavená konflikty s lidmi z našeho okolí. Člověk prožije největší odpočinek tím, že se s druhými smíří. Zlo ohrožuje pokoj a život. Dobrota a láska naproti tomu vytvářejí pokoj a radost ze

života. Věci, které nás ze strany druhých ohrožují, nevyřešíme tím, že druhé budeme nenávidět, nýbrž tím, že je budeme v moci Božího Ducha milovat. Toto je také tajemství Ježíšovo. Jen tak najdeme pokoj a zotavení. Neboj se odpouštět z celého srdce, jen tak překonáš každou nenávist a všechny blokády.

3) Zotavení duše

Člověk byl Bohem obdarován nesmrtelnou duší. Tímto je mu podoben a má i možnost přímého kontaktu s Bohem. Nejjistější zotavení pro člověka je tedy v Bohu, původci veškeré síly... Předstup v tichu před Boha, uvolni se a promlouvej v hloubi svého bytí: „Pohleď, Bože, zde jsem.“ Promlouvej takto tak dlouho, až se zcela zotavíš. Takto k němu můžeš promlouvat kdykoliv a kdekoliv... Pak mlč a v pokoji mu naslouchej. Když cítíš, že jsi v nitru svého bytí připraven dále komunikovat s Bohem, pak se modli: „Můj dobrý Otče, jsem tvé dítě. Ty mě miluješ a jsi všemocný.“ Nech tyto věty znít ve svém srdci, než si uvědomíš, že v Bohu je tvoje pravá jistota, která je pramenem tvého zotavení. Neboj se takto s Bohem komunikovat každý den, nebo raději i několikrát denně.

Několik rad pro trávení volného času

- 1) Vymez si každý den nějaký čas na svého koníčka, který tě uvolňuje a uklidňuje.
- 2) Vyjdi si častěji do přírody. Věnuj čas prohlížení květin a přivoň si k nim. Sleduj a poslouvej vlny na vodách potoka, řeky, rybníku či jezera. Podívej se i vzhůru a obdivuj hvězdy.
- 3) Přečti si svou oblíbenou knihu či báseň.
- 4) Zamýšlej se nad svou poslední těžkostí, krizí a najdi v ní nějakou pozitivní stránku.
- 5) Vzpomeň si na své oblíbené vtipy a směj se!

Podle Johna Powella

Bud' odpočinku čest!

V první řadě je potřeba pochopit, že odpočinek není nicnedělání. Lenošeni je něco zcela jiného. Spousta lidí umí pracovat, ale neumí odpočívat. Není pravda, že lidé dnes nemají dostatek volného času, jenom si nedovedou zorganizovat práci tak, aby jim volný čas vybyl.

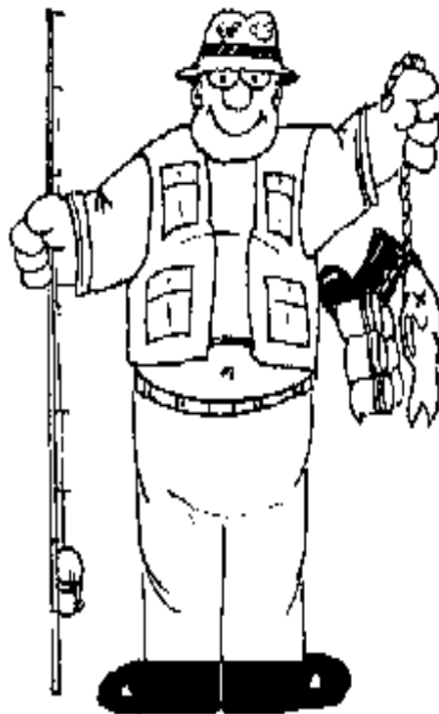
Mnohdy se jedná o chorobný stav, o workholismus, což je návyk na práci, podobně jako bývá návyk na alkohol. A tak jako alkoholik, když nepije, má abstinenci příznaky, tak workholik, když chvíli nepracuje, začne být neklidný, nervózní, roztěkaný. Říká si: „Já nic nedělám, jen sedím, měl bych už zase něco dělat, to je jinak hrozná ztráta času...“ Odpočinek je ale také činnost. Odpočívám-li, konám odpočinek – a on mne uschopňuje k další práci. Je potřeba si osvojit pojem „dělat odpočinek“.

Existuje jedna povídka o moudrém rybáři: Majitel obrovské továrny na zpracování ryb šel po mořském břehu a viděl vytaženou lodičku, vedle které ležel a odpočíval rybář. „Proč nelovíš? Je krásné počasí, klidná hladina, a ty tady lenošíš.“ Rybář mu odpověděl: „Dneska už mám naloveno. Ráno jsem nahodil sítě a vytáhl je plné.“ „Tak proč nelovíš dál, když je tak úrodný den?“ říká průmyslník. „Já už nepotřebuji, když mám naloveno. Proč bych měl lovit dál?“

„Proč, proč!? Protože kdybys šel ještě lovit, tak nalovíš ještě víc, ryby pak prodáš a koupíš si dvě lodky.“ „A co bych dělal s dvěma loďkami?“ diví se rybář. „Nalovil bys dvakrát tolik a pak by sis mohl zaplatit jednoho zaměstnance a už byste lovili dva na dvou loďkách.“ „A proč bych to dělal? Ptal se dál rybář.“

„Proč, proč? Protože byste nalovili třikrát tolik, ty bys to prodal a mohl by sis koupit motorový člun. Z ním bys nalovil pětkrát tolik ryb prodal je do mé továrny, já bych ti dobře zaplatil a mohl by sis koupit dva motorové čluny a najmout si čtyři rybáře na práci.“ „A proč bych to dělal?“ řekl nechápavě rybář. „Kdybys měl dva čluny a čtyři dělníky, tak už bys nemusel pracovat, oni by pracovali na tebe a ty by sis mohl lehnout na břeh a odpočívat.“ „A co myslíš, že právě teď dělám?“

Max Kašparů

Modlitba před dovolenou

Pane, Ty ses dovedl vydat až do konce svých sil pro druhé, když byl k tomu čas - ale Ty ses dovedl také zastavit a odpočívat, když k tomu byl čas.

Tys dovedl zavést své učedníky do ústraní, aby si odpočinuli. V mlčení, tichu a samotě jsi hledal odpočinek pro sebe i pro druhé.

Máme před sebou dovolenou, Pane. Pomoz nám Ty sám, abychom dokázali dobře využít tohoto času svého odpočinku. Příliš jsme zvykli žít stále v hluku a mezi množstvím lidí. Kempinky i všechna výletní místa bývají teď přeplněny. Na koupalištích, na plážích - tělo na těle. I v přírodě nás ohlušují magnetofony, telefony...

Dovedeme urazit stovky, tisíce kilometrů, abychom se mohli pochlubit, kde až jsme byli a co všechno jsme viděli... Rádi bychom strhli za několik dní své dovolené všechno, co jsme nestačili udělat během roku doma, na chatě, chtěli bychom se více věnovat i svým oblíbeným „koníčkům“... Chtěli bychom toho stihnout mnoho, Pane.

Pomoz nám nepodlehout tomuto pokušení! Především dej, abychom Tě zkusili hledat, objevovat, setkávat se s Tebou! Potřebujeme ticho, abychom slyšeli Tvůj hlas, Pane. Ať dovedeme být vynalézaví, až budeme hledat ticho samotu klid. Ať se dovedeme ztišit někde v zapadlém koutě lesa na rozkvetlé louce v podvečer na břehu rybníka na vrcholu hor v opuštěném kostelíku...! Ať dovedeme být v tichu před Tebou a naslouchat! Ať dokážeme využít doby své dovolené k tomu, abychom tvář v tvář Tobě samému, Pane, dovedli zvážit a zhodnotit uplynulý rok svůj život, svou práci, své jednání, svůj vztah k nejbližším, k rodičům, k manželce, manželovi, dětem, přátelům, sourozencům... svoji lásku k Tobě, sílu své víry, životnost své naděje a důvěry, že Ty sám mi ukážeš mé prázdninové cesty...!

Prázdninová litanie

Ochraň mne před nesmyslnými dny nudy, před dny bez modlitby a bez myšlenek na tebe, před tlacháním a špinavými řečmi, před skleslostí, prostředností, neovládáním se, před lhostejností.

Prosím tě,

otevři mi oči pro všechno dobré krásné, ať má ústa nenacházejí slova radosti, ať jsou mé ruce ochotny dávat a pomáhat, ať s bdělým duchem přijímám pravdu, pomoz mi, abych svým životem zvěstoval tebe.

Pereira, Myšlenky a modlitby